మట్టల ఆదివారం (A) – 29.03.2026

మత్తయి 21:1–11; యెషయ 50:4–7; ఫిలిప్పీ 2:6–11; మత్తయి 26:14–27:66

ఊరేగింపు మొదలుపెట్టే ముందు పరిచయం

ఒక చిన్న గ్రామంలో ఒక ముఖ్య అతిథిని స్వాగతించడానికి గ్రామస్తులు గొప్పంగా సన్నాహాలు చేసుకున్నారన్న కథ ఉంది. వీధులు శుభ్రం చేయబడ్డాయి, జెండాలు ఎగురవేయబడ్డాయి, ప్రజలు ముందుగానే చేరి, వరుసగా ఉండి, ఉత్సాహంగా వేచిచూస్తున్నారు. కానీ ఊరేగింపు గ్రామంలో కొనసాగుతున్నప్పుడు, అనుకోని విషయం జరిగింది. అతిథి అలంకరించిన ప్రధాన విహారస్థలంలో ఆగలేదు. అతను ఒక చిన్న, మట్టితో నిండిన త్రాసికూడిన వీధిలోకి తిరిగాడు — అక్కడ అత్యంత పేద కుటుంబాలు నివసించేవి. కొంతమంది అతనిని అనుసరించారు; చాలా మంది నిశ్శబ్దంగా వెళ్ళిపోయారు.

ప్రధాన వీధిలో ఉత్సాహంగా ఊరేగింపు చేయడం సులభం.
రహదారి మారినప్పుడు అనుసరించడం కష్టం.

ఈ రోజు మేము మళ్ళీ ఈ పేదవారి గుంపులో నిలబడ్డాము.

మన చేతుల్లో తాటి ఆకులు వుంటూ, యేసు జెరూసలేమ్ లో ప్రవేశించిన జ్ఞాపకాన్ని మనం గుర్తుచుకుంటున్నాం — సంతోషంతో స్వాగతించబడిన, రాజుగా పొగడ్త పొందిన, ఆశ మరియు నిరీక్షణతో ప్రజలు రాజు చుట్టూ

ప్రోగయ్యారు. కానీ ఈ ఊరేగింపు కేవలం గతం కోసం జరుపుకునే ఉత్సవం కాదు. ఇది మన నుండి అడిగే ఒక ప్రశ్న కూడా.

చాల సులభంగా, ఉత్సాహంగా ఉన్న రహదారిలో మాత్రమే క్రీస్తును అనుసరించడానికి మేము సిద్ధమా? లేదా బలి, వినయం, సిలువ వైపు నడిచే రహదారిలో కూడా **ఆ రాజును** అనుసరించడానికి మనం సిద్ధమా?

ఈ మట్టల ఆదివారం ఊరేగింపు ప్రారంభించేటప్పుడు, మన గొంతులు, మన తాటి ఆకులు మాత్రమే కాదు, మన హృదయాలు కూడా తెరిచి, ప్రభువు ఎక్కడికీ వెళ్లాలనుకుంటాడో అక్కడ ఆయన్ని అనుసరించడానికి సిద్ధంగా ఉందాం

ఇప్పుడు మనం ప్రభువు జెరూసలేమ్ లో ప్రవేశాన్ని గుర్తుచేసే సువార్తను విందాం.

సువిశేష పఠనం1: మత్తయి 21:1–11 — ఊరేగింపు కు ముందు

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ఒక ఉపాధ్యాయురాలు తన విద్యార్థులకు "రాజును" ఆలోచించి చిత్రంగా వేయమని అడిగారు.
అధిక మంది పిల్లలు ముద్రలు, సింహాసనాలు, కోటలు, సైనికులు, జెండాలు **రకరకాలుగా** వేసారు.

కానీ ఒక పిల్లవాడు సైకిల్ మీద వెల్తున్న మనిషిని ఒక్కచోట గీశాడు — రక్షకులు లేకుండా — రోడ్లలో **చిరునవ్వుతో** ప్రజలతో మాటాడుతూ నడుస్తున్న

మనిషి ఇంకో చోట.
ఉపాధ్యాయురాలు "ఎందుకు ఇలా గీశావ్ ?" అని అడిగినపుడు, ఆ చిన్నవాడు

అన్నాడు:
"ఎందుకంటే అత్యుత్తమ రాజులు మనకి దగ్గరగా వచ్చినవాళ్లే."

ఆ చిన్నవాడు చాలా గొప్ప సత్యాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు.

ఈ రోజు, మనం చెట్టు కొమ్మలు చేతిలోకి తీసుకుని కలిసినప్పుడు, పర్వతం మనల్ని ఒక రాజును స్వాగతించమని ఆహ్వానిస్తుంది — కానీ మనం ఊహించిన **రాజు** కాదు.

యేసు యెరూషలేమ్ లోకి యుద్ధ గుర్రంపై కాకుండా, గాడిదపై ఎక్కి ప్రవేశిస్తాడు.
ఆయన వెనుక సైన్యాలు చేయవు. ఆయన శక్తిని ప్రకటించే బానర్లు ఉండవు.
అదే సమయంలో, సాధారణ ప్రజలు ఉంటారు — మత్స్యకారులు, తల్లి, పిల్లలు, రోగులు — రోడ్డుపై దుస్తులు పరిచి , పక్క పంటల నుండి కొమ్మలను నరికి రాజుకు దారి సుగమం చేస్తారు

ఇది శక్తి ప్రదర్శన కాదు.
ఇది ఆశ యొక్క ప్రదర్శన.

ప్రజలు అరుస్తారు, "హోసన్నా!"
ఈ పదం శ్రద్ధగా తలపెట్టిన ప్రశంస కాదు.
దీని అర్థం: "మమ్మల్ని రక్షించండి!"

ఇది ఒత్తిడికి లోనైన, విస్మరించబడ్డ, మరవబడ్డ ప్రజల అరుపు.
వారు సెలబ్రిటీని స్వాగతించట్లేదు.
వారు తమ బాధను చివరికి అర్థం చేసుకునే వ్యక్తిని కనుగొనాలని ఆశిస్తున్నారంటే.

మరియు గమనించండి: యేసు వారిని వారించలేదు
వారి ఆశను నిరాశ పరచలేదు
తనను స్వాగతించనీయడం అనుమతిస్తాడు — ఆ నగరం త్వరలోనే
ఆయనకు వ్యతిరేకంగా మారుతుందని తెలుసు.

ఇది దేవుని హృదయాన్ని మనకు చెప్పే సంకేతం.

నేను ఒకసారి ఒక ఆసుపత్రి వార్డ్ ను సందర్శించాను, అక్కడ ఒక మనిషి
ఒంటరిగా చనిపోతున్నాడు.
నర్సు చెప్పింది: “అతనికి వారాలుగా సందర్శకులు రాలేదు.”

చివరికి ఎవరో ఆయన పక్కన కూర్చున్నారు
అయన కనులను తెరిచి, మౌనంగా చూస్తూ : “ఎవరో **ఒకరు** వస్తారని నాకు

తెలుసు .”

ఆ క్షణం — స్నిగ్ధంగా, ప్రపంచం గమనించని — ఒక రకమైన **మట్టల ఆదివారం**

శక్తితో కాకుండా, కేవలం ఉన్నతితో దగ్గరికి వచ్చే రాజు.

ఇది యేసు పాలించే విధానం.
ఆయన ప్రజల నిజమైన జీవితాలకూ దగ్గరగా వస్తాడు.
ఆయన ఆందోళనలో, అస్థిరతలో, **వున్న** మనసులకు **దర్శనమిస్తారు** .

యెరూషలేమ్ ఆయనను సంతోషంతో స్వాగతిస్తుంది — కానీ అది కేవలం
క్షనిక ఆనందం.

వారి ఆశలు అధికంగా ఉంటాయి, అర్థం తేలికగా ఉంటుంది.

వారు త్యాగం లేకుండా రక్షణ కోరతారు, వశమవడం లేకుండా విజయం కోరతారు.

మనమూ అంతే వేరు కాదు.
ఈ రోజు చెట్టు కొమ్మలు తేవడం మర్చిపోకపోయినా, మనలో విరోధాలు కూడా ఉన్నాయి.
మనము క్రీస్తును ప్రశంసిస్తాము, కానీ మార్గం కష్టం అయ్యే వేళ అతనిని అనుసరించడం లో జాప్యం జరుగుతుంది
మనము ఆశీర్వాదం కోరుతాము, కానీ దానితో వచ్చే సిలువ అన్ని సార్లు కోరలేదు.

కానీ — యేసు వస్తాడు.

నేను ఒక మహిళను కలిసాను, ఆమె ఇలా చెప్పింది:
“దేవుడు నాపై కోపంగా ఉంటాడనుకుంటూ నేను చర్చి కి వెళ్ళడం ఆపేశాను.”

ఆమె కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత తిరిగి వచ్చింది, తగినట్టు

అనిపించకపోయినా, అలసిపోకపోయినా.
ఆమె చెప్పింది: “నాకు దేవుణ్ని ఆకట్టుకోవాల్సిన అవసరం లేదు, కేవలం ఆయనకి లోపలికి అడుగు పెట్టించాలి.”

అది కూడా ఈ మట్టల ఆదివారం
యేసు యెరూషలేమ్ లోకి ప్రవేశిస్తాడు, ముందున్నది తెలుసుకున్నప్పటికీ:
ద్రోహం, కష్టం, మరణం **జరుగబోతున్నాయని తెలిసినా కూడా** ఆయన స్థిరంగా,

ధైర్యంగా, ప్రేమను **పరమావధిగా** ఎంచుకొని ముందుకు వెళ్తాడు.

ఇది బలహీనత కాదు.
ఇది అత్యంత ద్రుఢమైన ధైర్యం.

తన సేవలో గొప్పది , యేసు క్రియాశీలత
ఆయన, బోధించారు, సంపూర్ణతను తెచ్చారు, పిల్లలను ఆహ్వానించారు, గృహాలను సందర్శించారు, భోజనం పంచుకున్నారు, పాపాలను క్షమించారు.

ఈ చర్యల్లో, ఆయన దేవుని రాజ్యాన్ని — దేవుని జీవనమిచ్చే ప్రేమను — ప్రదర్శించాడు

కానీ ఆలివ్ తోటలో ఆయన బంధీ అయిన క్షణం నుండి, అన్ని క్రియలు నిలిచాయి.
ఇప్పటి నుండి, ఆయనపై, అన్యాయ, **అమానవీయ** హింసాత్మకంగా జరిగాయి.

యూదా ద్వారా **నమ్మక** ద్రోహం, పేత్రు ద్వారా తిరస్కారం, కొట్టుకుపోవడం,

మోసం చేయడం, మరణానికి అప్పగించడం.

కానీ ఈ ప్రత్యక్ష బలహీనతలో, దేవుని ప్రేమ మరింత బలంగా ప్రకాశించింది. ఆయనను ఆరోగ్యపరిచే, సర్దుబాటు చేసే ప్రేమ ఇప్పుడు కష్టాలను మరియు మరణాన్ని సహించడానికి ఆయనను కదిలించింది — పాపం కన్నా బలమైనది ప్రేమ, భయం కన్నా బలమైనది ప్రేమ, మరణం కన్నా బలమైనది ప్రేమ.

మనకోసం సందేశం: మనం కూడా బలహీనతలో, మన జీవితం నియంత్రణ లేని సమయంలో, మనం శక్తులేని, సున్నితమైనప్పుడు ఇతరులకు అవకాశం అనే ప్రేమను ఇవ్వాలి.
మన ఉనికి, సహనం, ప్రార్ధనలు, నిశ్శబ్ద ప్రేమ — చిన్న, కనిపించని మార్గాల్లో

కూడా — సేవా ప్రదర్శనలలో ఇలాంటి జీవనమిచ్చే ప్రభావం కలిగి ఉంటుంది.

ఇప్పుడు మనం ఊరేగింపు ప్రారంభించబోతున్నాము.
ఒక క్షణంలో, మనం వినడం నుండి నడవడానికి — వాక్యం విని దానిని పాటించడం వరకు — మారతాము.

ఈ ప్రదర్శన **భావోద్వేగాల** కోసం కాదు.

ఇది ఒక ప్రకటన.
మన వ్యక్తీకరణ : ఇది మనం అనుసరించదలచుకున్న రాజు.

ఒక చిన్న పిల్లవాడు ఒక మట్టల ఆదివారం ఊరేగింపులో తనకంటే ఎక్కువ పొడవైన మట్టను చేతిలో పట్టుకున్నట్లు నేను చూసాను.
మధ్యలో,

-అడ్డు వచ్చినప్పుడు, అది నేలపై వంగుతూ వచ్చింది.
తల్లి వెనుకంచి, "గట్టిగా పట్టకూడదు — కేవలం వదులుగా" అని చెప్పింది.

దీని ద్వారా శిష్యత్వానికి నిజమైన వివరణ.

ప్రదర్శన ప్రారంభించినప్పుడు, మీ **మట్టలు** కేవలం విజయానికి గుర్తుగా కాకుండా, విశ్వాసానికి చిహ్నంగా తీసుకోండి.
మనము అనుసరిస్తున్న రాజు సులభమైన విజయాలను వాగ్దానం చేయడు, కానీ రోడ్లలో మనల్ని వదలడు.

ఈ రోజు మట్టలు పట్టుతూ, ఈ వారంలో ఆనందం మరియు కష్టాల మధ్య తేడాను గుర్తుంచుకుందాం.
ప్రజలు హొసన్నాలతో యేసుని స్వాగతించారు, కానీ కొన్ని రోజుల్లో “సిలువ వేయండి!” అని అరుస్తారు.

ఒక్కవారం అన్నీ మార్చివేస్తుంది.
ప్రశంసతో ప్రారంభమయ్యేది ద్రోహంలో ముగుస్తుంది.
సంతోషంతో ప్రారంభమయ్యేది బాధలో ముగుస్తుంది.

కానీ దేవుని ప్రేమ ఎప్పటికీ స్థిరంగా ఉంటుంది.

యేసు ప్రయాణం మనకు చెబుతుంది: ప్రేమ అత్యంత బలంగా ఉండేది, విజయంలో కాకుండా, బలహీనత, కష్టం, బాధలో.
సవాళ్ల మైదానంలో, శక్తివంతం కాని క్షణాల్లో, మనం దేవుని కరుణ, దయ మరియు స్తిరమైన ఉనికిని ప్రతిబింబించమని పిలవబడతాము.

మనం ఆయనతో నడవుదాం — ప్రశంసలో మరియు బాధ , సంతోషంలో మరియు సవాలుల్లో —
ఈ రోజు యెరూషలేమ్ లో ప్రవేశించే ఆత్మే మన కోసం సిలువను ఊహించే ఆత్మే అని తెలుసుకుని ఆయన ఇప్పటికీ దగ్గరికి వస్తాడు, క్షతగాత్రుల, అలసిపోయిన, భయపడిన, ఒంటరిగా ఉన్నవారికి.

ప్రసంగం **2 (మత్తయి 26:14–27:66)**

హొసన్నా నుండి అవమానకర సిలువ వరకు

ప్రారంభ కథ

ఇంతకుముందు, ఒక ఉపాధ్యాయురాలు తన విద్యార్థులను పెద్ద థియేటర్‌కు ఫీల్డ్ ట్రిప్‌కు తీసుకెళ్లారు. ప్రదర్శన ప్రారంభానికి ముందే పిల్లలు చలించుకుంటున్నారు. అప్పుడు కర్టెన్ పైకెత్తబడింది. లైట్లు మరుగైపోయాయి. సంగీత శబ్దం పెరిగింది . అకస్మాత్తుగా, థియేటర్‌లోని ప్రజలు ఉల్లాసంగా ఈలలేశారు. ఒక చిన్న బాలుడు అందరికని మించి ఈలవేశాడు. అతను తన కుర్చీపైకి ఎగిరి, ఆనందంతో, ఆసక్తితో సంతోషంగా **ఎగురుతున్నాడు** .

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత, ఆశ్చర్యకరమైన దృశ్యం జరిగింది. కథానాయకుడు, మొదట అభిమానించబడిన, ఇప్పుడు **మరింత ఉత్సాహంతో** ,

నిలవబడకుండా,**గెంతుతూనన్నాడు**. ప్రజలు అతనిపై తిరుగుబాటు చేశారు.

అదే చిన్న బాలుడు ఈలవేయడం ఆపాడు. అతను మెల్లగా కూర్చొని, ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు: “వారు ఇది ఎందుకు చేస్తున్నారు? నాకు తెలుసు, వారు అతనిని ఇష్టపడ్డారు కాబట్టి.”

అదే **మట్టల ఆదివారం** ప్రశ్న.

ధ్యానం:

ఈ రోజు, మనం యేసు క్రీస్తు యొక్క శ్రమల చరితను విన్నపుడు, — జనులు

మట్టలతో, హొసన్నా అని జేజేలు **పలుకుతూ** ఉల్లాసంగా యేసుని

జెరూసలేలోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు, కానీ కొద్ది రోజుల్లో అదే నగరం, అదే జనం, "సిలువ వేయండి!" అని కేకలు వస్తారు.

రాజకీయాల్లో ఒక వారం పెద్ద సమయం అని అంటారు. ఒక వారం ప్రారంభంలో సురక్షితం అనిపించిన నాయకుడు, శుక్రవారం వరకు తన స్థానంలో లేకపోవచ్చు. జీవితం కూడా అంతే — ప్రారంభంలో **కొన్ని జీవితాలు**

గొప్ప అనిపించినా , కొన్ని రోజులలో కూలిపోవచ్చు. సోమవారం ప్రారంభమైన

పరిస్థితి, శుక్రవారం పూర్తిగా వేరుగా ఉండవచ్చు. అందుకే చాలా మంది "ఒక రోజు ఒకసారి" జీవితం జీవిస్తూ, ప్రతి రోజుకి దాని సరైన శ్రద్ధ, ఉత్సాహం చూపుతారు.

పవిత్ర వారం

ఈ పవిత్ర వారం, మరింత ఎక్కువ, మరింత తీవ్రంగా, మరింత ఫలప్రదంగా ఉంటుంది. ప్రారంభంలో, యేసు మట్టలతో, హొసన్నా, ఆశీర్వాద శబ్దాలతో ఆహ్వానించబడ్డాడు. చివరికి, అదే ఊరులోని ప్రజలు అతని మరణాన్ని కోరారు . గుడి వెనుక, యేసు ఒక గాడిదపై సౌమ్యంగా జెరూసలేం నగరాన్ని ప్రవేశించాడు, కొన్ని రోజుల్లో **అతనికి** రోమన్ అత్యంత క్రూరమైన శిక్ష —

కల్వరికి విలువతో. **ప్రయాణం**

మనము ఇవి తెలుసుకున్నా, మనము కేవలం వీక్షకులం కాదు. ఈ కథ మనది. యేసు మరణం దూరమైన చరిత్ర కాదు. అది మన జీవితాల్లోనూ కొనసాగుతుంది.

ప్రసంశ ఒక వ్యామోహం

ప్రసంశ మనలో మత్తు లా ఉంటుంది. మనం అందరికి తెలుసు, మనం కోరుకుంటాం, మనం విజయవంతమైనవారికి, ప్రసిద్ధి గలవారికి, సురక్షితమైనవారికి ఉండాలని కోరుకుంటాం. ఖర్చు లేకుండా **చప్పట్లు**

కొట్టడం సులభం.

రోజువారీ జీవితం ఇదే చూపిస్తుంది:

- ఒక రాజకీయ నాయకుడు నిజాయితీతో వాగ్దానం చేస్తాడు, కానీ అధికారంలో ఉండడానికి దాన్ని మళ్లీ కిందపెడతాడు.
- ఉద్యోగి ధైర్యంగా నైతికత గురించి మాట్లాడుతాడు , కానీ పదోన్నతి దొరకడానికి ముందు తన నైతికత చాటుకుంటారు
- ఒక యువకుడు సత్యం తెలుసుకుంటాడు, కానీ ఒంటరిగా నిలబడటం ప్రమాదకరంగా అనిపించడంతో గుంపుని అనుసరిస్తాడు.

జెరూసలేలో జనాలు యేసును ప్రేమించేవారు, ఆయన వారి అంచనాలకు తగ్గట్టుగా ఉండగా మాత్రమే. వారు ఒక రాజును కోరుకున్నారు — కానీ ఇలాంటి రాజును కాదు. వారు ఒక రక్షకుని కోరుకున్నారు — కానీ బాధను చెప్పే రక్షకుని కాదు. వారు అద్భుతాలు కోరుకున్నారు — కానీ మార్పును కాదు. వారు మట్టలు కోరుకున్నారు — కానీ సిలువను కాదు.

ఇది మనకు తెలుసు, మన జీవితంలో ఇలాంటివి జరిగేవి.

యూద ఇస్కారియోతు: శిష్యుడు. కోశాధికారి

యూద తీవ్రంగా ప్రభువు ప్రవర్తన నచ్చలేదు . అతను లెక్కలు చేస్తాడు: "నాకు ఏమి ఇస్తారు?" ముప్పై నాణెములకు — ఓ పిరికి దాసుడి ధరకే.

లంచం తీసుకోవడం తరచుగా సాధారణం కాదు.. మన విశ్వాసం కోసం

సౌకర్యం ఇచ్చి, మన సైలెన్స్ కోసం సురక్షితంగా ఉంటాము.

ఒక వ్యక్తి ఇలా చెప్పాడు: "నేను దేవుణ్ని తిరస్కరించలేదు." మరొకరు చెప్పారు: "కానీ మీరు ప్రతి రోజు ఆయనను నిర్లక్ష్యం చేశారు." జూదాస్ యేసును శారీరకంగా అనుసరించడాన్ని ఆపలేదు. గుండెల్లో నమ్మకం కోల్పోయాడు. ఇదే మనం కూడా చేయవచ్చు. మనం ముసుగు దొంగల్లా, సరైన మాటలు ఉపయోగిస్తూ, హృదయాన్ని వెనక్కి లాగుతుంటాము.

పేతురు: మంచి ఉద్దేశ్యంతో ఉన్న శిష్యుడు

తరువాత పేతురు — నిజమైన, ధైర్యవంతుడైన, మనిషి. "ఇతరులు అందరు నన్ను వదిలినా, నేను వదలను." **అని పలికినవాడు**

మనం పేతురు మాటలను పలుమార్లు విన్నాము : "నేను ఎల్లప్పుడూ విశ్వాసముగా ఉంటాను. మళ్లీ పతనం చెందను. ఇప్పుడు నేను బలంగా ఉన్నాను." కానీ, భయం ఒక క్షణంలో ధైర్యాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తుంది.

పేతురు యేసును ఒక సేవకురాలి ముందు తిరస్కరించాడు, సైనికుల ముందు కాదు. చిన్న భయాలు, చిన్న సౌకర్యాలు, కూల్చివేస్తాయి.

ఒక పూజారి జైలు సందర్శించిన కథ: ఒక ఖైదీ చెప్పాడు, “ఫాదర్, నేను ఒక రోజు లేకపోతే నా జీవితాన్ని చెడుపుతానని యోచించలేదు. కేవలం చిన్న సౌకర్యాలను చేస్తూ వెళ్ళాను.”

పేతురు మనకు చెబుతున్న సత్యం: కూలిచ్చివేత ద్వేషంతో కాదు, భయం, ఆలోచన, సౌకర్యంతో మొదలవుతుంది. కానీ పీటర్ కన్నీళ్లు కారుస్తాడు, మరియు ఆ కన్నీళ్లు అతనిని తిరిగి **ప్రభు చెంతకు** తీసుకొస్తాయి.

యేసు: మౌనంగా భరించే ప్రేమికుడు

ఈ పొడవైన శ్రమల కథలో యేసు కేంద్రంగా ఉంటాడు — ఎక్కువగా మౌనంగా.

- ఆయన పిలాతునకు పలుకుట లేదు
- ఆయనను అవమానించే వారిని శపించుటలేదు.
- ఆయన సిలువ నుండి దిగుట లేదు

ఒక తల్లి తన కొడుకును హింసాత్మక హత్యలో కోల్పోయింది. కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత, ఆమె కుమారున్ని కలిసింది. తల్లి అరవలేదు, “మీ ద్వేషానికి చివరి మాట నా జీవితంలో ఉండవద్దు” అని చెప్పారు. ఆ క్షణం ఇద్దరినీ మార్చింది.

సిలువలో, యేసు అదే చేస్తారు — పరిమితి లేని స్థాయిలో. ద్వేషాన్ని అంగీకరించి, క్షమతో ప్రతిస్పందిస్తారు. హింసను అంగీకరించి, **క్షమించడం**

ద్వారా ప్రేమ చూపుతారు. ఇది బలహీనత కాదు. ఇది ప్రపంచంలో ఎప్పుడూ కనబడని అత్యంత బలమైన ప్రేమ.

శ్రమలు: బలహీనతలో క్రియాత్మక ప్రేమ

యేసు సర్వసాధారణంగా తన సేవా జీవితం లో చురుకుగా ఉన్నాడు, బోధించాడు, క్షమించాడు, ఆహ్వానించాడు, సామరస్యం చూపించాడు. దేవుని ప్రసంగం ప్రదర్శనలో కనిపించింది. కానీ బంధించ బడినప్పటికినీ చురుకుగా కాదు. ఇప్పుడు అతనిపై అన్యాయం, క్రూరత్వం చేయబడుతోంది.

అయినా, ప్రేమ ఆగదు. అది మరింత లోతైన, మరింత రాడికల్ సేవగా మారుతుంది., బోధించే, క్షమించే ప్రేమ ఇప్పుడు బాధ, దుఃఖం , అవమానం, మరణాన్ని భరిస్తుంది. ఆయన బలహీనతలో కూడా, దేవుని జీవన దాత ప్రేమ మరింత స్పష్టమవుతుంది.

షేక్స్పియర్. ఈ బాధను "అసమర్థ బాణాలు" అని చెప్పారు. యేసు అవన్నీ భరిస్తారు. ఆయన బాధలో, మన బలహీనతలో కూడా మనం ప్రేమ చూపించగలమని చూపిస్తారు. మన సమర్పణ, ప్రార్థనలు, సానుకూలత, సాన్నిధ్యం — ఇవన్నీ దేవుని రాజ్యాన్ని ప్రకటించే ప్రేమా క్రియలు.

మట్టల ఆదివారం: మన స్థానం

మట్టల ఆదివారం ఒక ప్రమాదకరమైన ప్రశ్నను అడుగుతుంది:

ఈ కథలో నేను ఎక్కడ ఉన్నాను?

- నేను జనంలోనా — సులభంగా ప్రార్థిస్తూ, కష్టం వచ్చినప్పుడు వదిలేస్తానా?
- నేను జూదాస్ — లెక్కలు చేయడం, సౌకర్యం కోసం ఒప్పుకోవడం, సురక్షితంగా ఉండటం?

- నేను పీటర్ — యేసును ప్రేమించడం, కానీ విశ్వాసం అడిగే ధైర్యం భయపడటం?
- నేను సైనికుడా — “నేను కేవలం నా పని చేస్తున్నా,” బాధ్యతను తప్పించడం?
- నేను విశ్వాసవంత మహిళలో ఒకరా — సమర్పిత, శోకగ్రస్త, కానీ నిలబడే?

నిజం: మనం ప్రతి క్షణంలో వీరంతా. అయినా, యేసు ప్రతి ఒక్కరి కోసం కల్వరీ బాటను నడుస్తున్నారు.

పవిత్ర వారం: హోసన్నా నుండి పునరుజ్జీవనానికి

ఈ పవిత్ర వారంలో, మనం నిశ్శబ్దంగా, గమనిస్తూ, యేసు శ్రమల కథ మన గుండెలను స్పర్శించనివ్వాలి. ఈ వారం — మట్టలతో స్వాగతం నుండి మరణం నలుగురి లోతైన చీకటికి — కదులుతుంది. కానీ మనకు తెలుసు, కథ మరణంతో ముగియదు. పౌలు మనకు గుర్తు చేస్తారు:

“యేసు, సిలువ మరణాన్ని కూడా అంగీకరించి, దేవుడు ఆయనను ఎత్తి నిలిపాడు.”

ఉత్థాన త్రిదినాలు — **పెద్ద బేస్తవారం** నుండి ఈస్టర్ విజిల్ వరకు — దేవుని

రక్షణాత్మక కృషి యొక్క పవిత్ర సమాప్తి. శ్రమలు నష్టకథ కాదు, ప్రేమకథ. ఈ రోజు మనం తీసుకునే మట్టలు — స్మరణార్థకాలు కాదు. మనం ఈ ప్రేమలో నడవమని, ధైర్యంగా, విశ్వాసంతో నడవమని సూచనలు.

ముగింపు కథ

చివరి కథతో ముగిద్దాం.
ఒక వ్యక్తి చెక్కతో సిలువను తయారు చేశాడు. పూర్తయిన తరువాత, ఎవరో అడిగారు: “సిలువలో కూడా యేసు ముఖం ఎందుకు సౌమ్యంగా ఉంది?”

“ఎందుకంటే, ఆయన కోపంగా ఉంటే, నేను విఫలమైనప్పుడు ఆయన దగ్గర తిరిగి రావడానికి భయపడతాను.”**అనిఅన్నాడు**

మట్టల ఆదివారం ప్రశంసలతో నిందతో ముగియదు. ఇది **సిలువలో వ్రేలాడుతున్న ప్రభువుతో** ముగుస్తుంది, ఆయన బాహువులు ఎల్లప్పుడూ తెరువ బడతాయి.

ఈ పవిత్ర వారంలో — మోసం, తిరస్కారం, అవమానం, భయం, శోకం — యేసు మనతో నడుస్తాడని మనం గుర్తుంచుకుందాం. ఆయన ప్రేమ మన విఫలత, భయం, పాపాన్ని కూడా అధిగమిస్తుంది. మట్టలు అందులో సాయం చేసాక, ప్రశంస మాయమయ్యాక, మనం నిలబడే ధైర్యం పొందుదాం.

ఆమేన్.

యేసు కడరా రాత్రి భోజన స్మరణ – 02.04.2026

నిర్గమకాండము 12, 1-8.11-14; 1 కోరింథీయులకు 11, 23-26; యోహాను 13, 1-15

దైవార్చన ముందు (ధ్యానాత్మకంగా చదవవలసినది):

వ్యాఖ్యాత :

ఈ సాయంత్రం మనము యేసు ప్రభువు తన మరణానికి ముందురాత్రి తన శిష్యులతో కలిసి చేసిన కడరా భోజన స్మరణను ఆచరించుటకు ఇక్కడ గుమిగూడియున్నాము.

ఆ సమయంలో యెరూషలేములో యేసు ప్రభువు స్నేహితులు మరుసటి రోజు తమ ప్రభువు సిలువపై మరణించబోతున్నారని – మరియు ఆయనతో కలిసి వారి చివరి భోజనం ఇదేనని – ఇంకా తెలియదు. అందువలన ఆయన వారి కాళ్లు కడుగుట వారికి ఎంత ఆశ్చర్యమో! యజమాని తన అతిథుల కాళ్లు కడుగుట! ఇది నిజంగా ఎంతో ప్రత్యేకమైన కార్యము!

ఈ ఘడియలో ప్రపంచమంతటా క్రైస్తవులు యేసు ప్రభువు చేసిన ఆఖరి భోజనాన్ని జ్ఞాపకార్థం చేయుచున్నారు. మనము కూడ ఈ విశ్వవ్యాప్త స్మరణతో ఏకమగుటకై ఇక్కడ చేరియున్నాము.

కాబట్టి పరిశుద్ధ గురువారము ఈ వేడుకకు మీ అందరినీ హృదయపూర్వకంగా స్వాగతించుచున్నాను! ఈ రోజు నుండి మనము ప్రత్యేకమైన దైవార్చన శ్రేణిలో ప్రవేశించుచున్నాము: పరిశుద్ధ గురువారం, శుభ శుక్రవారపు దినము (గుడ్ ఫ్రైడే), మరియు పాస్కా

జాగరణ వేడుక. ఈ దినములలో మన విశ్వాస రహస్యము స్పృశించగలిగినదిగా, మనం అనుభవించగలిగినదిగా మారును.

సుమారు రెండు వేల సంవత్సరాలుగా మనకు అప్పగించబడిన సజీవ సంప్రదాయములో లోతుగా మునిగిపోవమని మనకు ఆహ్వానం ఉంది. ఈ సంప్రదాయం తరతరాలుగా ప్రజలను తమ విశ్వాసాన్ని మరల మరల పునరావిష్కరించుటకు పిలిచింది.

కాబట్టి ఈ దేవుని సన్నిధిలో మన హృదయములను ప్రభువునకు సమర్పణ చేసుకుందాము; క్రీస్తు ప్రభువుయొక్క మాటలు మరియు కార్యములకు మన హృదయాలను తెరవుదాము, ఈ పవిత్ర ఘడియ మనలను, మనలో విశ్వాసము, ఆశ, ప్రేమ మరింత పెరుగునట్లు మలచునట్లు ప్రయాస పడుదుము.

— కొద్దిసేపు నిశ్శబ్దము —

గురువు సేవకులతో ఆలయంలో ప్రవేశించును

✠ పిత, పుత్ర, , పవిత్రాత్మ నామమున...

తన ప్రేమను అంతమువరకు చూపిన యేసు ప్రభువు, ఈ సాయంత్రం ప్రత్యేకంగా ఈ భోజనమునకు మనలను ఆహ్వానించుచున్న ఆయన, మీ అందరితో ఉండును గాక!

ప్రారంభ ప్రసంగం 1

కొంతమంది తమ గురించి స్మృతిగ్రంథాలు వ్రాస్తారు, తాము గుర్తుంచబడవలసిన విధముగా తమ జ్ఞాపకాన్ని దారితీసుటకు; చాలాసార్లు త్వరగా మరచిపోబడకుండుటకై కూడా. మరికొందరు స్మారక చిహ్నాలు నిర్మిస్తారు, లేదా వారికి నిర్మించబడును, వారి ప్రాముఖ్యత నిలిచిపోవుటకై. అయితే యేసు ప్రభువు ఎటువంటి పుస్తకములు వ్రాయలేదు; ఆయన వెనుక ఎటువంటి స్మారక చిహ్నాములను విడిచిపెట్టలేదు. తన వీడ్కోలు భోజనంలో ఆయన తన శిష్యులకు రెండు సరళమైన సంకేతములను అప్పగించాడు. అవి ఆయనను జ్ఞాపకముంచుటకే కాదు, వారి జీవితమంతటిని ఆయన ఆత్మలో మలచుటకై కూడ.

దాసునివలె ఆయన వారి కాళ్లు కడిగాడు; వారిలో ఒకరివలె ఆయన వారికి రొట్టె మరియు ద్రాక్షారసమును పంచాడు.

ఈ రెండు సంకేతముల ద్వారా మనము ఆయన స్మృతిని సజీవంగా ఉంచుచున్నాము. ఇవి మనకు దివ్య సంస్కారముగా మారి, వాటి ద్వారా మన జీవితం ఆకారము పొందుచున్నది.

క్రీస్తు ప్రేమ యొక్క ఈ సంకేతములను — కాళ్లు కడుగుట మరియు రొట్టె, ద్రాక్షారసము పంచుట — మనము ధ్యానించుచుండగా, ఆయన ఆత్మలో సంపూర్ణముగా జీవించుటలో మనము ఎక్కడ విఫలమయ్యామో గుర్తించుదాము. వినయపూర్వక హృదయములతో దేవుని వైపు తిరిగి, ఆయన కరుణను, క్షమను పొందుదము .

లేదా

ప్రారంభ ప్రసంగం 2

ముఖ్యమైన పఠనముల సహాయంతో మనము ఏదో విషయమును మన అంతరంగములో నాటుకొని, దానిని మనలో మోసుకుపోగలము. పరిశుద్ధ గురువారం మన ప్రయాణములో వెంట తీసుకుపోవలసిన మూడు ప్రధాన సంఘటనలను మనకు ఇస్తుంది.

మొదటిది: "నా జ్ఞాపకార్థంగా చేసుకుంటున్నావా?"

కోరింథీయులకు వ్రాసిన పత్రికలో, ఆఖరి భోజనమునకు సంబంధించిన అత్యంత ప్రాచీన వర్ణనలో, మనము ఈ మాటను వింటాము: "నా జ్ఞాపకార్థముగా ఇది చేయుడి." దాని అర్థము: "నన్ను జ్ఞాపకముంచుకొనుడి." యేసు ప్రభువు మన కొరకు చేసిన సమస్తమును మనము జ్ఞాపకము చేసుకొనుటకు ఆహ్వానింపబడుచున్నాము. ప్రతి దివ్య బలి పూజలో మనము ఇది చేయుచున్నాము. ఆయనను జ్ఞాపకము చేసుకొనుచున్నాము; ఆయనను మనస్సులో ఉంచుచున్నాము; ఆయన మన కొరకు చేసిన ఉపకారములకు కృతజ్ఞతతో చేయుచున్నాము..

జ్ఞాపకము చేసుకొనుట మనలను మరుపు నుండి కాపాడుతుంది. ఎందుకంటే అది మన జీవితములో ప్రభువు ఎక్కడ కార్యముచేసెనో — ఇంకా ఎక్కడ కార్యముచేయుచున్నాడో — మనకు స్పష్టముచేస్తుంది. "ఈ యేసు నీ కొరకు ఏమి చేయుచున్నాడో నీకు తెలుసా?"

రెండవది: "ఆయనను నీకు ఆదర్శముగా తీసుకొనుము!"

“నేను మీకు ఒక ఆదర్శము ఇచ్చితిని; నేను మీకు చేసినట్లే మీరు కూడ చేయవలెను,” అని ప్రభువు తనవారి కాళ్లు కడిగిన తరువాత చెప్పెను. ప్రభువు దాసుని సేవను నిర్వహించి మనకు ఒక ఆదర్శమిచ్చెను. ఆయన మన ఆలోచనలను, కార్యములను పూర్తిగా మార్చివేస్తాడు. క్రైస్తవులు భిన్నులై ఉండవలెనని ఆయన మనలను పిలుచుచున్నాడు. “మీలో అట్లా ఉండకూడదు,” అని మొదటి స్థానాల గురించి వాదించిన శిష్యులకు చెప్పెను.

కాబట్టి మనము ఆయనను ఆదర్శముగా తీసుకొందాము. ఆయన వినయం, ఆయన ప్రేమ, ఆయన హృదయ ధోరణి మనలను మలచునట్లు అనుమతించుదాము.

మూడవది: “అనుమతించుము!”

పేతురు తన కాళ్లు కడుగుటకు ఒప్పుకోలేదు. యేసు అతనితో చెప్పెను: “నేను నిన్ను కడగకపోతే, నీవు నాతో భాగస్వామి కావు.” దేవుని సన్నిహితత్వమును, ప్రేమను మన జీవితములో నిజంగా అనుమతించుట ఎల్లప్పుడూ సులభమా?

పేతురు యేసు తన ముందర మోకాళ్లపై కూర్చొని తన కాళ్లు కడుగుటను అనుమతించవలసి వచ్చెను. అతడు అనుమతించిన తరువాతనే యేసు అర్థమేమిటో గ్రహించసాగెను. ఈ తెరచుబాటు, ఈ అనుమతి ఇవ్వు సిద్ధత, మన జీవితములో దేవునిని మరింత లోతుగా అర్థము చేసుకొనుటకు మనకు సహాయపడును.

మనము జ్ఞాపకము చేసుకొనుచు, అనుసరించుచు, క్రీస్తు ప్రేమను మన జీవితములో అనుమతించుచుండగా, మన లోపములను

అంగీకరించుదాము. తెరిచిన హృదయములతో ప్రభువువైపు వచ్చి, ఆయన కరుణను స్వీకరించి, ఆయన సేవలో నూతనులముగా మారుదాము.

హోమిలీ 1 – "ప్రేమ మరియు సేవ యొక్క మార్గం"

ప్రారంభ కథ 1:

ఒకసారి ఒక ప్రయాణికుడు జనంతో కిటకిటలాడుతున్న ఒక నగరంలోకి ప్రవేశించాడు. అక్కడ ఒక వృద్ధుడు వీధిలో మోకాళ్లపై కూర్చుని, ఒక భిక్షుకుడి పాదాలను కడుగుతున్నాడు. ఆశ్చర్యపోయిన ప్రయాణికుడు అడిగాడు: "మీకు బాగా తెలియని ఒక వ్యక్తికి ఎందుకు ఇలా చేస్తున్నారు?" వృద్ధుడు తలెత్తి చెప్పాడు: "ఇతరులకు సేవ చేయడం ద్వారా, నన్ను ప్రేమించినట్లే నేను కూడా ప్రేమించడం నేర్చుకుంటాను." ఆ సాధారణమైన దృశ్యం, పరిశుద్ధ గురువారం పై అంతస్తు మందిరంలో మనం చూసే సంఘటనను ప్రతిబింబిస్తుంది.

ప్రారంభ కథ 2:

ఒక చిన్న బాలుడు ప్రతిరోజూ తన అమ్మమ్మ పాత్రలు కడుగుతూ నిశ్శబ్దంగా, సహనంగా పనిచేస్తుండటం గమనించేవాడు. ఒక రోజు అతడు అడిగాడు: "అమ్మమ్మా, మీరు మా కోసం ఈంత పని ఎందుకు చేస్తున్నారు ?" ఆమె నవ్వుతూ చెప్పింది: "ప్రేమ పెద్ద పనులు చేయడంలో కాదు; చిన్న, కనిపించని క్షణాలలో హృదయంతో సేవ చేయడంలో ఉంది." ఆ అమ్మమ్మలాగే, యేసు వినమ్ర సేవలో ప్రేమ ఎంత లోతుగా వ్యక్తమవుతుందో మనకు చూపిస్తాడు.

ముఖ్య ప్రతిబింబం:
ఆ సాయంత్రం యేసు తన శిష్యులతో చివరి భోజనాన్ని పంచుకున్నాడు — అది సంఘజీవితాన్ని శాశ్వతంగా మార్చిన భోజనం. ఆయన రొట్టెను తీసుకున్నాడు, ద్రాక్షారసాన్ని తీసుకున్నాడు; కానీ యోహాను సువార్త మరొక విశేష కార్యాన్ని చూపిస్తుంది — పాదప్రక్షాళన. యేసు లేచి, తన పై వస్త్రాన్ని తీసి, ఒక తువాలు కట్టుకొని, తన స్నేహితుల ముందర మోకాళ్లపై కూర్చున్నాడు. పొడవాటి మార్గాల్లో నడిచిన, విశ్వాసంలో కొన్ని సార్లు తడబడిన ఆ ధూళితో నిండిన పాదాలను ఆయన కడిగాడు.

పేతురు వ్యతిరేకించి, "ప్రభువా, మీరు ఎప్పటికీ నా పాదాలను కడగకూడదు!" అన్నాడు. యేసు సమాధానమిచ్చాడు: "నేను నిన్ను కడగనియెడల, నీవు నాతో భాగస్వామ్యం పొందవు." క్రీస్తుతో ఐక్యత కేవలం ఆయనకు దగ్గరగా ఉండడంలో లేదా బయటకు ఆయనను అనుసరించడంలో కాదు. ఆయన మన హృదయాలను మార్చడానికి అనుమతించడం, పాపం మరియు అహంకారపు ధూళిని కడగనివ్వడం, ఆయన ప్రేమలో జీవించడానికి సిద్ధమవ్వడంలో ఉంది.

ప్రేమ ఎప్పుడూ నిష్క్రియంగా ఉండదు. ప్రేమ మోకాళ్లపై వంగుతుంది, తన్ను తాను తగ్గించుకుంటుంది, అవసరమున్న చోట తాకుతుంది. యేసు ప్రియశిష్యుడు యోహానుని పాదాలనే కాకుండా, ద్రోహం సమీపిస్తున్నట్లు తెలిసినా, యూదాసు పాదాలను కూడా కడిగాడు. ప్రేమ ఎవరినీ తప్పించదు. అది చీకటిలోకీ ప్రవేశించి, దాన్ని స్పృశించకుండా వదిలిపెట్టదు. ఇది మనకు బోధించేది ఏమిటంటే —

బలహీనులకు, రోగులకు, ఒంటరివారికి చేసే సేవ కేవలం దయాకార్యం కాదు; అది దేవునితో మరియు ఒకరితో ఒకరు నిజమైన ఐక్యతకు దారి.

చిన్న సంఘటనలు:

1. ఒకసారి నేను ఆసుపత్రిని సందర్శించినప్పుడు, ఈస్టర్‌కు ముందు వృద్ధ రోగుల పాదాలను కడుగుతున్న సేవకులను చూశాను. చాలా మంది పేతురువలె తొలుత సంకోచించారు, గర్వపడ్డారు లేదా సిగ్గుపడ్డారు. కానీ చివరికి వారి ముఖాల్లో చిరునవ్వులు మరియు కృతజ్ఞత వెలిగాయి. ప్రేమ యొక్క చిన్న కార్యాలు హృదయాలను లేవనెత్తి, గౌరవాన్ని పునరుద్ధరిస్తాయి; పై అంతస్తు మందిరంలోని సంఘటనను ప్రతిధ్వనింపజేస్తాయి.
2. ఒక ఉపాధ్యాయుడు చదవలేని ఒక కష్టాల్లో ఉన్న విద్యార్థికి గంటల తరబడి సహాయం చేశాడు. ఆ బాలుడు అసహనంతో ఉండేవాడు. కానీ సహనంతో మరియు మృదువైన శ్రద్ధతో అతను చివరికి విజయాన్ని సాధించాడు. తరువాత అతడు చెప్పాడు: “ఇతరులు నన్ను నమ్మకపోయినప్పుడు మీరు నమ్మారు.” ఈ సేవ యేసు చూపిన ఉదాహరణను ప్రతిబింబించింది — వినమ్రతతో, సహనంతో, కృషితో ఇతరులను లేవనెత్తే ప్రేమ.

మన దైనందిన జీవితంలో సేవా కార్యాలు చిన్నవిగా ఉండవచ్చు: సహోద్యోగికి ఒక మంచి మాట, చదవడం నేర్చుకుంటున్న పిల్లవాడితో సహనం, మరచిపోయినట్టు భావించే వ్యక్తితో సమయం గడపడం. ప్రతి చర్య యేసు ఉదాహరణను ప్రతిధ్వనింపజేస్తుంది; సంబంధాలను మార్చి, ఐక్యతను సృష్టిస్తుంది.

దివ్యసత్ర్పసాద సంబంధం:

 దివ్యసత్ర్పసాదం కూడా ఇదే సూత్రం నుండి ప్రవహిస్తుంది. క్రీస్తు తనను తాను సంపూర్ణంగా రొట్టె మరియు ద్రాక్షారసంలో అర్పిస్తాడు. ప్రతిసారి మనం. దివ్యసత్ర్పసాదాన్ని సీ్వకరించినప్పుడు, మనం పై అంతస్తు మందిరంలోకి ఆహా్వనించబడుతాము. అక్కడ మోకాళ్లపై వంగి, సేవచేసి, మార్పు తీసుకువచ్చే ప్రేమను చూస్తాము. కేవలం దివ్యసత్ర్పసాదం. ఆత్మీయ ఆహారం కాదు; అది మనలను సేవకు పంపుతుంది. ప్రేమతో చేసిన ప్రతి సేవా కార్యం జీవంతమైన పవిత్ర బలిగా మారుతుంది.

ముగింపు కథ:

ఎప్పుడో ఒక గ్రామంలో ఒక గురువు తన శిష్యుల ముందుకు ఒక నీటి పాత్రను ఉంచి వారి పాదాలను కడిగింది. మొదట పిల్లలు నవా్వరు, సంకోచించారు. కానీ కాలక్రమేణా వారు ఒక మరపురాని పాఠాన్ని నేర్చుకున్నారు: ప్రేమ గొప్ప కార్యాల్లో లేదా విజయాల్లో కొలవబడదు; అది వంగి సేవ చేయడంలో, ప్రతిఫలం ఆశించకుండా తన్ను తాను అర్పించడంలో ఉంది. ఇదే పరిశుద్ధ గురువారం పాఠం. ఇదే యేసు మార్గం: మోకాళ్లపై వంగే ప్రేమ, మార్పు తీసుకువచ్చే ప్రేమ, ఎప్పటికీ నిలిచే ప్రేమ. ఆమేన్.

హోమిలీ 2 – “రక్తపు నిబంధన మరియు జీవ వాగ్దానం”

ప్రారంభ కథ 1:

చాలా కాలం క్రితం సంచార గోత్రాలు ఒక నిబంధన చేయడానికి తమ శరీరాలను కోసుకొని, గాయాలను కలిపి ఇలా చెప్పేవారు: “సంకటంలోనూ నేను నీతో నిలబడుతాను.” ఆ ప్రాచీన ఆచారం జీవితం మరియు నిబద్ధతకు సూచిక. పరిశుద్ధ గురువారం యేసు తన స్వంత రక్తంతో ఇంకా గొప్ప కార్యం చేశాడు.

ప్రారంభ కథ 2:

ఒక వ్యక్తి నాకు ఒక సైనికుడి గురించి చెప్పాడు. యుద్ధభూమిలో ఒక అపరిచితుడి ప్రాణాన్ని కాపాడేందుకు తన ప్రాణాన్నే ప్రమాదంలో పెట్టాడు. తరువాత అతడు అన్నాడు: “ప్రాణాన్ని రక్షించడానికి పంచుకోనప్పుడు మా రక్తానికి విలువ లేదు.” ఆ ధైర్యం యేసు తన రక్తంలో మనకు ఇచ్చే వరాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది — రక్షణ, జీవితం, మరియు ఎప్పటికీ విచ్ఛిన్నం కాని నిబంధన.

ముఖ్య ప్రతిబింబం:

పై అంతస్తు మందిరంలో యేసు రొట్టె మరియు ద్రాక్షారసాన్ని తీసుకొని ఇలా అన్నాడు: “ఇది నా శరీరం. ఇది నా రక్తం — మీ కొరకు మరియు అనేకుల కొరకు చిందబడిన నూతన మరియు నిత్య నిబంధన యొక్క రక్తం.” శతాబ్దాల క్రితం ఇశ్రాయేలీయులు గొఱ్ఱెపిల్ల రక్తాన్ని తమ గడపలపై పూసుకున్నారు; అది దేవుని రక్షణకు సూచిక. ఇప్పుడు యేసు తన శరీరము మరియు రక్తమును తానే ఆ పరమ విమోచన సూచికగా

ఇస్తున్నాడు. ఆయన రక్తం మనలను రక్షిస్తుంది, బలపరుస్తుంది, మరియు భయానికన్నా బలమైన బంధంతో దేవునితో ఏకీకరిస్తుంది.

అయితే భయం ఉంది. ద్రోహం సమీపంలో ఉంది. పేతురు నిరాకరిస్తాడు, యూదాసు వెళ్తాడు. మానవ బలహీనత ప్రేమను సవాలు చేస్తుంది. అయినప్పటికీ యేసు ముందుకు సాగుతాడు. ఆయన మోకాళ్లపై వంగి పాదాలను కడుగుతాడు, తనను తాను అర్పిస్తాడు. ఆ రాత్రిని నిర్వచించేది భయం కాదు, ప్రేమ.

చిన్న సంఘటనలు:

1. తీవ్రమైన చికిత్స విభాగంలో ఒక నర్సు రోగి చెయ్యిని పట్టుకొని, నొప్పి మరియు అనిశ్చితిలో ధైర్యం ఇస్తోంది అని ఊహించండి. లేదా కష్టపడుతున్న విద్యార్థిని సహనంతో మార్గనిర్దేశం చేసే ఉపాధ్యాయుడు. ఈ చిన్న కార్యాలు పై అంతస్తు మందిరంలోని ఆ రాత్రిని ప్రతిధ్వనింపజేస్తాయి. అవి భయాన్ని మరియు నిరాశను అధిగమించే ప్రేమ కార్యాలు; మన హృదయాల్లో విశ్వాసం మరియు స్వేచ్ఛను సృష్టిస్తాయి — క్రీస్తు తన శరీరము మరియు రక్తముతో మనకు ఇచ్చే స్వేచ్ఛ.
2. ఒక యువతి ఒంటరిగా మరియు భయంతో ఉన్న వృద్ధ పొరుగువారితో రాత్రంతా ఉండింది. ఆమె చాయ్ ఇచ్చింది, స్నేహం పంచుకుంది, మాట్లాడింది. తరువాత ఆ వృద్ధుడు అన్నాడు: “ఈ రాత్రిని ఎదుర్కొనే ధైర్యం నువ్వు నాకు ఇచ్చావు.” ఇందులో పరిశుద్ధ గురువారం వాగ్దానం కనిపిస్తుంది: ప్రేమ భయాన్ని తాకి, దాన్ని మార్చి, జీవాన్ని పునరుద్ధరిస్తుంది.

మన వైఫల్యాల మధ్యలో కూడా యేసు నిబంధన నిలిచి ఉంటుంది. పేతురు యేసును నిరాకరించిన తరువాత తీవ్రంగా ఏడ్చాడు; అయినప్పటికీ అతను విడిచిపెట్టబడలేదు. యూదాసు దూరమయ్యాడు; అయినా క్రీస్తు సమాగమ ఆహ్వానం కొనసాగింది. పాపం ఎదురైనా ప్రేమ వెనక్కి తగ్గదు; అది చేరి పిలుస్తుంది, స్వస్థపరుస్తుంది. ఇదే క్రీస్తు రక్తపు వాగ్దానం: రక్షణ, సమాధానం, జీవితం.

రక్తము మరియు శరీరం శక్తి:

క్రీస్తు రక్తం కేవలం ఒక గుర్తు కాదు; అది మన జీవితాలను మార్చే వాస్తవం. అది పస్కా గొఱ్ఱెపిల్ల రక్తాన్ని గుర్తుచేస్తుంది; ఇప్పుడు అది దేవుని గొఱ్ఱెపిల్లయైన యేసు క్రీస్తులో సంపూర్ణమైంది. ప్రతి పరిశుద్ధ బలిలో మనం ఈ నిబంధనలోకి ఆకర్షించబడుతాము. శరీరం పోషిస్తుంది, రక్తం రక్షిస్తుంది; ఈ రెండింటి ద్వారా మనం జీవితంలోని భయాలు, ద్రోహాలు, సవాళ్లను ఎదుర్కొనే బలాన్ని పొందుతాము.

ముగింపు కథ:

ఒక చిన్న గ్రామం ప్రతి సంవత్సరం బానిసత్వం నుండి విముక్తి యాత్రను జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ తమ బల్లపై రొట్టె మరియు ద్రాక్షారసాన్ని ఉంచేది. పెద్దవాడు వారికి గుర్తు చేసేవాడు: “గొఱ్ఱెపిల్ల రక్తం మా పూర్వీకులను రక్షించింది. క్రీస్తు రక్తం ఇప్పుడు మనలను రక్షిస్తోంది. ఆయన మన కొరకు జీవించినట్లే, మనము ఒకరికి ఒకరు జీవిద్దాం.” ఇదే పరిశుద్ధ గురువారం వాగ్దానం: ప్రేమ ద్వారా జీవితం, స్వేచ్ఛ, రక్షణ — శరీరము మరియు రక్తములో ముద్రించబడిన వరం, ఉచితంగా ఇచ్చబడినది, తెరిచిన హృదయాలతో స్వీకరించబడినది.

అదనపు ముగింపు:

ఆ గ్రామంలాగానే మనమూ ఈ రోజు విశ్వాసంతో ముందుకు రావడానికి ఆహ్వానించబడ్డాము. యేసు రక్త నిబంధన గతస్మృతి కాదు; అది సజీవం, క్రియాశీలం, మార్పు తీసుకువచ్చేది. పరిశుద్ధ బలిలో, మన సేవలో, మనం అందించే ప్రేమలో — క్రీస్తు నిబంధన మన జీవితాల్లో ప్రవహిస్తుంది; మనలను రక్షిస్తూ, పిలుస్తూ, ప్రతి భయం మరియు ద్రోహాన్ని ఆశతో ఎదుర్కొనే ధైర్యాన్ని ఇస్తుంది. ఆమేన్.

ప్రభువు యేసు క్రీస్తు శుభ శుక్రవారం – 03.04.2026
యెషయా 52:13–53:12; హెబ్రీయులకు 4:14–16 & 5:7–9; యోహాను 18:1–19:42

ప్రారంభం: (ఆరాధన ప్రారంభానికి ముందు)

వ్యాఖ్యాత: ప్రియమైన సహోదరులారా, సహోదరీమణులారా!

మన ప్రభువు యేసు క్రీస్తు బాధ మరియు మరణాన్ని స్మరించుకునే ఈ పవిత్ర సమూహ ఆరాధనకు మీ అందరికీ హృదయపూర్వక స్వాగతం!

నిన్న మనము ఈ పవిత్ర స్థలంలో కూడి, ఆయన శిష్యులతో కలిసి యేసు ప్రభువు ఆచరించిన చివరి భోజనాన్ని స్మరించుకున్నాము. ఈ రోజు – మంచి శుక్రవారం – యేసు ప్రభువు అనుభవించిన బాధను మరియు ఆయన మరణాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నాము. వివిధ వ్యక్తుల ద్వారా ప్రకటించబడే ఆయన బాధా కథనాన్ని మనము శ్రద్ధగా వినబోతున్నాము.

మంచి శుక్రవారం ఆరాధన మూడు భాగాలుగా ఉంటుంది:
దేవుని వాక్య పఠనములు, మనవి ప్రార్థనలు (సర్వసాధారణ ప్రార్థనలు), మరియు సిలువ ఆరాధన.

ఈ రోజున, అతి పురాతన సంఘ సంప్రదాయం ప్రకారం, దివ్య బలిపూజ జరుపబడదు. ఈ ద్వంద ఉపవాసంలో – శరీర ఉపవాసం మరియు

సత్ప్రసాద ఉపవాసం – యేసు ప్రభువు బాధపై మన దుఃఖం మరియు ఈ లోకంలో బాధపడుతున్న వారందరితో మన ఐక్యత వ్యక్తమవుతుంది.

ఈ రోజు మన ఆరాధనలో అత్యున్నత ఘట్టం సిలువ ఆరాధన. ఎందుకంటే ఈ రోజున దివ్య బలి పూజ (కమ్యూనియన్) జరుపబడదు.

అది లేకపోవడం వల్ల మనం ఒక లోటును అనుభవిస్తాము; మన హృదయాల్లో ఒక ఖాళీని అనుభూతి చెందుతాము. అదే విధంగా యేసు మరణంతో ఏర్పడిన ఆ లోతైన విరామాన్ని మనము ఆత్మలో గ్రహిస్తాము.

త్వరలో మంచి శుక్రవారం ఆరాధన, యాజకుడు మరియు బలి పీఠ సేవకుల నిశ్శబ్ద ప్రవేశంతో ప్రారంభమవుతుంది.

ఆ తరువాత మనము సిలువ ముందు మోకాళ్లపై వంగినప్పుడు, కీర్తన 22 లో చెప్పబడిన మాటలను లోతుగా అనుభవిస్తాము:

"నేను నీళ్లవలె పొంగిపోయాను – నీవు నన్ను మరణపు ధూళిలో ఉంచితివి."

ఇప్పుడు మనము నిశ్శబ్దంగా నిలిచి, మంచి శుక్రవారం ఆరాధనకు మన అంతరంగాన్ని సిద్ధం చేసుకుందాము ...

బాధా కథనం పరిచయం

యాజకుడు: మనము వినబోయే ఈ బాధా కథనం కేవలం ఒక చారిత్రక నివేదిక మాత్రమే కాదు. యేసు ప్రభువు చివరి గడియలో వ్రాయబడిన ఈ బైబిలు వర్ణన, ఆయన మొత్తం జీవితంపై వెలుగును ప్రసరింపజేస్తుంది.

బైబిలులోని యేసు బాధా వృత్తాంతం, ఏమి జరిగిందో మాత్రమే కాకుండా, ఎందుకు మరియు ఏ ఉద్దేశ్యంతో జరిగిందో కూడా మనకు తెలియజేస్తుంది.

ఇప్పుడు మనము వినబోయే యోహాను సువార్త ఇతర సువార్తల కంటే మరింత స్పష్టంగా చూపిస్తుంది – యేసు తన మార్గాన్ని సంపూర్ణ అవగాహనతో నడిచాడని, తన నమ్మకాల పట్ల నమ్మకంగా నిలిచాడని.

ఆయన తనను ఆరోపించినవారిని మరియు తీర్పు చెప్పినవారిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొన్నాడు. అంతర్గతంగా ఆయన స్వేచ్ఛను పొందాడు.

యోహాను సువార్త ప్రకారం, దేవాలయంలో పస్కా విందు కొరకు గొఱ్ఱెలను బలి అర్పించే అదే సమయంలో యేసు మరణించాడు.

అందుకే యేసు "దేవుని గొఱ్ఱెపిల్ల" అని పిలవబడుతున్నాడు – నిజమైన పస్కా గొఱ్ఱెపిల్లగా.

మనవి ప్రార్థనలు (సర్వసాధారణ ప్రార్థనలు)

పరిచయం:

యాజకుడు: యేసు సమస్త మానవజాతి జీవితాన్ని –
వారి ఆనందం మరియు ఆశను, వారి దుఃఖం మరియు భయాన్ని –
సిలువపై మోసుకొని వెళ్లాడు. మరణం ద్వారా తన నూతన జీవితంలోకి తీసుకెళ్లాడు.

ఈ రోజు ఘనమైన ప్రార్థనలలో, మన లోకాన్ని మరియు మన సంఘాన్ని ఆయన ముందుంచి, కృతజ్ఞతతో విశ్వసిద్దాం – దేవుడు మన ఆశలను మరియు సమస్త ప్రజల ఆశలను నెరవేర్చుతాడని.

సిలువ ఆరాధన

వ్యాఖ్యాత : ఆ రోజున యెరూషలేములో జరిగినది అర్థంకాని మరియు అగాధమైన రహస్యం: యేసు ఎగతాళి చేయబడ్డాడు, అవమానించబడ్డాడు, హింసించబడ్డాడు, మరియు హతమార్చబడ్డాడు.

• మనము ఈ ఆరాధనను నిశ్శబ్దంతో ప్రారంభించాము; అదే విధంగా నిశ్శబ్దంతో ముగించబోతున్నాము. మన మాటలు ఆగిపోయిన చోట, దేవుడు మనకు సమాధానం ఇస్తాడని ఆశిస్తున్నాము. అన్యాయం, హింస మరియు మరణం ప్రబలంగా కనిపించే చోట, దేవుని వాక్యం మనుష్యులకు కొత్త బలాన్ని ఇస్తుందని పవిత్ర గ్రంథం సాక్ష్యమిస్తుంది.

• ఆయన సిలువతో పాటు, మన ప్రపంచంలో నిలబెట్టబడిన అనేక సిలువలను కూడా మనము జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నాము. యేసువలె తమ సిలువను మోసే వారందరితో ఐక్యతలో నిలబడటానికి మనము ఇది చేస్తున్నాము. అందుకే ఈ ఆరాధన ప్రారంభంలో యేసు సిలువ ముందు మోకాళ్లపై వంగి, క్రీస్తు బాధ మరియు మరణాన్ని స్మరించడానికి నిశ్శబ్దంలో మన హృదయాలను సమకూర్చుకున్నాము.

• ఈ రోజు నుండి రెండువేల సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ కాలం క్రితం – మంచి శుక్రవారం మధ్యాహ్నం మూడు గంటలకు – ఒక మనిషి సిలువపై మరణించాడు. అతడు క్రూరమైన మరణాన్ని అనుభవించాడు. ప్రజల ముందే అతన్ని మరణదండన విధించారు; ఎవరైనా వచ్చి ఈ దారుణ దృశ్యాన్ని చూడవచ్చు.

యాజకుడు ముగ్గురు బలి పీఠ సేవకులతో కలిసి సిలువ మరియు రెండు దీపాలను తీసుకురావడానికి దేవాలయ ప్రవేశ ద్వారం వైపు వెళ్తాడు.

లెక్చర్ 2 – పరిచయం:

రెండువేల సంవత్సరాల కంటే చాలా కాలం క్రితం, ఒక మనిషి మరణదండన విధింపబడి, ఎగతాళి చేయబడి, కొట్టబడి, ఒక పట్టణ వీధుల గుండా తన సిలువను మోస్తూ నడిచాడు.

అయినప్పటికీ, ప్రతి యుగంలో – ఈ రోజుకూడా – ఆయన మనుష్యులను తమ జీవితపు లోతైన అర్థాన్ని ఆలోచించడానికి, తమ ఉనికి యొక్క గంభీరమైన సత్యాన్ని పరిశీలించడానికి ప్రేరేపిస్తున్నాడు.

ఇప్పుడు మనము సిలువను మన మధ్యకు తీసుకొచ్చాము. అది ఇంకా కప్పబడి ఉంది. మన జీవితంలోని కొన్ని సిలువలు మరియు బాధలను మనము కూడా దాచిపెట్టాలని కోరుకుంటామని ఇది మనకు గుర్తుచేస్తుంది.

కానీ ఈ రోజు, దానిని దర్శించడానికి, మరియు మన సిలువలను యేసు క్రీస్తు సిలువతో ఏకం చేయడానికి మనము పిలవబడ్డాము.

మన కొరకు ఆయన మరణాన్ని స్వీకరించినందుకు, ఆయన ముందు గౌరవంతో మరియు కృతజ్ఞతతో మోకాళ్లపై వంగుదాము.

ప్రసంగం 1: “ఇదిగో ఆ మనిషి — ఇదిగో మన ఆశ”

అది మార్చి 27, 2020.

ప్రపంచం నిశ్శబ్దమైపోయింది.

రోములో ఖాళీగా ఉన్న సెయింట్ పీటర్ ప్రాంగణంపై వర్షం కురుస్తోంది. యాత్రికులు లేరు. పర్యాటకులు లేరు. పావురాలను వెంటాడుతూ పరుగెత్తే పిల్లలు లేరు. కేవలం వర్షపు చినుకుల ప్రతిధ్వని — మరియు ఒక మనిషి అడుగుల శబ్దం మాత్రమే.

పోప్ ఫ్రాన్సిస్ ఆ విశాల ప్రాంగణం అంతటా నెమ్మదిగా నడిచారు. ఒంటరిగా. కెమెరాలు దూరంగా వెళ్లి ఆ శూన్యతను చూపించాయి. ఆయన దివ్య సత్ప్రసాదం ముందు నిలబడి, భయంతో మరియు చీకటితో కమ్ముకున్న ప్రపంచం వైపు మోన్స్ట్రాన్స్‌ను పైకెత్తారు. ఆయన వెనుక మధ్యయుగాలనాటి ఒక సిలువ నిలిచివుంది — శతాబ్దాల క్రితం మహమ్మారి వీధుల్లో సంచరిస్తున్నప్పుడు ప్రజలు ప్రార్థించిన ప్లేగు సిలువ.

అది గుడ్ ఫ్రైడే కాదు.

అయితే అది గుడ్ ఫ్రైడేలాగే అనిపించింది.

ఆ దృశ్యం ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది, ఎందుకంటే అది మాటలు చెప్పలేని ఒక సత్యాన్ని ప్రకటించింది:

మన చీకటిలో దేవుడు గైర్హాజరు కాదు.

దేవుడు ఆ చీకటిలోనే నిలబడుతున్నాడు.

ఈ రోజు, గుడ్ ఫ్రైడే రోజున, మనం మళ్లీ సిలువ ముందు నిలబడి — ఒక ప్రశ్న అడుగుతున్నాం: ఆశ ఎక్కడ ఉంది?

ఉక్రెయిన్ నగరాలు శిథిలాలుగా మారినప్పుడు మనం ఈ ప్రశ్న అడుగుతున్నాం.

బాంబుల దాడిలో కూలిపోయిన భవ దుమ్ములోనుంచి బయటకు తీసుకువస్తున్న పిల్లలను చూసినప్పుడు అడుగుతున్నాం.

సబ్‌వే స్టేషన్లలో పిల్లలకు జన్మనిచ్చే తల్లులు, రైల్వే ప్లాట్‌ఫారమ్‌ల వద్ద "మళ్లీ కలుసుకుంటామో లేదో" తెలియక వీడ్కోలు చెప్పే తండ్రుల గురించి విన్నప్పుడు అడుగుతున్నాం.

మరణం మన కళ్లముందు నిరంతరం నిలుస్తోంది. దూరం నుండే అది అసహనకరంగా ఉంటుంది. అయితే దాని మధ్యలో జీవించే వారికి అది ఎంత ఎక్కువ బాధాకరమో!

ఆశ ఎక్కడ ఉంది?

గుడ్ ఫ్రైడే ఈ ప్రశ్నను తప్పించుకోదు. దాన్ని మరింత లోతుగా చేస్తుంది.

"ఇదిగో ఆ మనిషి," అని పిలాతు అంటాడు.

మరి మనం ఏమి చూస్తున్నాం?

యాతనపాలైన ఒక శరీరం.

మాంసంలో గుచ్చిన ముల్లుల కిరీటం.

హేళనకు ఉద్దేశించిన ఊదా వస్త్రం.

హింస చేత నలిగిపోయిన ఒక మనిషి.

చరిత్ర అంతటా సామ్రాజ్యాలు హింసపై నిర్మించబడ్డాయి. ఆధిపత్యం. అణచివేత. బలహీనుల ఎముకలపై నాగరికతలు ఎదిగాయి. ఈ రోజుకూడా పాలనను స్థాపించడానికి హింస ఎంత క్రూరంగా ఉపయోగించబడుతోందో మనం చూస్తున్నాం.

అలాంటి ప్రపంచంలో యేసు అడుగుపెడతాడు.

సైన్యంతో కాదు.

ట్యాంకులతో కాదు.

డ్రోన్లతో కాదు.

ఆయన ముందుకు వచ్చి అడుగుతాడు: "మీరు ఎవరిని వెతుకుతున్నారు?"

వారు "నజరేయుడైన యేసును" అంటారు.

ఆయన సమాధానమిస్తాడు: "నేనే."

"నేనే."

అరెస్టు చేయబడిన తోటలో పలికిన దైవనామం.

ఒక క్షణం సైనికులు వెనక్కి తగ్గుతారు.

ఇది ఒక మౌనమైన కానీ లోతైన ప్రకటన: అరెస్టు చేయబడుతున్నవాడు బలహీనుడు కాదు. యాదృచ్ఛికంగా చిక్కుకున్న బలహీన బాధితుడు కాదు. ఆయన మనతో ఉన్న దేవుడు.

అయినా ఆయన తనను తాను కట్టివేయనివ్వతాడు.

ఎందుకు?

యూదా దీన్ని అర్థం చేసుకోలేదు. బహుశా అతడు రాజకీయ విప్లవం కోరుకున్నాడు. బహుశా యేసును బలవంతంగా చర్య తీసుకునేలా చేయాలని అనుకున్నాడు. లేదా దేవుడు ఎలా ఉండాలి అనే విషయంలో అతనికి తప్పు చిత్రం ఉండవచ్చు.

కానీ మనం అంత భిన్నమా?

మనమూ తరచుగా శక్తివంతంగా జోక్యం చేసుకునే దేవుణ్ణి కోరుకుంటాం. మన శత్రువులను నాశనం చేసే దేవుణ్ణి. మన బాధను వెంటనే తొలగించే దేవుణ్ణి.

కానీ మనకు దక్కేది సిలువపై వేలాడుతున్న దేవుడు.

“నా దేవా, నా దేవా, నీవెందుకు నన్ను విడిచిపెట్టావు?”

యేసుకూడా ఆ మౌనంలో ప్రవేశిస్తాడు.

ఇదే గుడ్ ఫ్రైడే యొక్క కలవరపరిచే సత్యం — మరియు ఆశ కూడా:

దేవుడు బాధను వివరించడు.

దేవుడు దానిలో ప్రవేశిస్తాడు.

సిరియాలో ఆయుధాలు ఎత్తుకోవడానికి బదులుగా పారిపోయిన ఒక యువకుడు జమాల్ గురించి నేను ఆలోచిస్తున్నాను. బాల్యంలో గగనతల దాడుల సమయంలో ఎలా దాగుకోవాలో నేర్చుకున్నాడని అతడు చెప్పాడు. ఈ రోజుకూడా గట్టిగా శబ్దం వినిపిస్తే అతడు

వణుకుతాడు. యుద్ధం అతని బాల్యాన్ని అతను పెద్దవాడవకముందే నాశనం చేసింది.

సోమాలియాకు చెందిన హలీమా గురించి ఆలోచిస్తున్నాను. ఆమె ఇప్పటికీ భయంకరమైన కలలతో నిద్రలేస్తుంది. సరిహద్దు దాటినప్పుడు యుద్ధం ముగియలేదు. అది జ్ఞాపకాలలో జీవిస్తోంది.

సిలువ వారికి — మరియు మనకు — ఒక విప్లవాత్మక సత్యాన్ని చెబుతుంది:

దేవుడు మీ వైపున నిలబడ్డాడు.

మీ బాధకు దేవుడు కారణకర్త కాదు.

దేవుడు ఆ బాధలో మీ సహచరుడు.

కయాఫా “ప్రజల కొరకు ఒక మనిషి చనిపోవడం మేలని” అన్నప్పుడు అతడు రాజకీయ సౌకర్యాన్ని ఉద్దేశించాడు. కానీ అతని చలికాలపు లెక్కల వెనుక ఒక లోతైన సత్యం దాగి ఉంది: యేసు మన కొరకు చనిపోతున్నాడు.

పిలాతు “సత్యం అంటే ఏమిటి?” అని అడిగినప్పుడు అతడు గుర్తించలేదు — సత్యమే అతని ముందర నిలబడి ఉంది, గాయాలతో మరియు రక్తస్రావంతో.

సత్యం ఒక భావన కాదు.

సత్యానికి ఒక ముఖం ఉంది.

గుడ్ ఫ్రైడే నాడు ఆ ముఖం గాయపడింది.

మనము “వేరే వేరే సత్యాలు,” ప్రచారం, మోసాలు ఉన్న ప్రపంచంలో జీవిస్తున్నాం. కానీ సిలువ మానవత్వం గురించి అంతిమ సత్యాన్ని బయటపెడుతుంది: మనం క్రూరత్వానికి సామర్థ్యం కలవాళ్లం.

అదే సమయంలో దేవుని గురించి అంతిమ సత్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది: ఆయన ప్రేమతో స్పందిస్తాడు.

సిలువను జాగ్రత్తగా చూడండి. సైనికులు ఏర్పాటు చేసిన హేళన రోమన్ విజయోత్సవాన్ని అనుకరిస్తుంది. లారెల్ కిరీటం ముల్లుల కిరీటంగా మారుతుంది. రాజవస్త్రం అవమానపు వేషంగా మారుతుంది. ఉత్తమ ద్రాక్షారసం వెనిగరుగా మారుతుంది. విజయ ప్రదర్శన కాపిటల్‌కు కాదు, గోల్గొతా — కపాల స్థలానికి తీసుకెళ్తుంది.

వారు అవమానాన్ని ఉద్దేశించారు.

దేవుడు దానిని విమోచనగా మార్చాడు.

విపత్తు వెనుక జయించలేని జీవితం నిలిచివుంది.

పునరుత్థానం ఇప్పటికే సిలువలో దాగి ఉంది — ఇంకా కనిపించదు, కానీ వాగ్దానం చేయబడింది.

విశ్వాసం ఒక ప్రమాదం. అవిశ్వాసం కూడా ఒక ప్రమాదమే. నొప్పి విశ్వాసి, అవిశ్వాసి మధ్య తేడా చేయదు. ప్రతి మానవ హృదయం అడుగుతుంది: నాకు బలం ఎక్కడ లభిస్తుంది? జీవితానికి అర్థం ఏమిటి? బాధను ఎలా భరించాలి? మరణాన్ని ఎలా ఎదుర్కోవాలి?

గుడ్ ఫ్రైడే సులభ సమాధానాలు ఇవ్వదు.

దానికి బదులుగా అది ఒక సన్నిధిని ఇస్తుంది.

మనము తర్వాత సిలువను వందనం చేసి "నా దేవా" అని మృదువుగా పలికినప్పుడు, అది ఒక ఆరోపణలా వినిపించవచ్చు.

అది అలసటలా వినిపించవచ్చు.

అది ఆరాధనలా వినిపించవచ్చు.

బహుశా అది ఈ మూడూ కావచ్చు.

"నా దేవా."

ఆ అరుపు బాధను వివరించదు. కానీ మనలను మనతో పాటు బాధపడుతున్న ఆయనతో కట్టిపడేస్తుంది.

ఆ వర్షంలో నిలబడ్డ పోప్ ఆ రాత్రి మహమ్మారిని పరిష్కరించలేదు.

కానీ ఆయన చీకటిలో క్రీస్తును పైకెత్తారు.

ఈ రోజూ సంఘం అదే చేస్తోంది.

యుద్ధం, క్యాన్సర్ వార్డులు, శరణార్థ శిబిరాలు, విరిగిపోయిన వివాహాలు, ఆందోళనతో నిండిన హృదయాల ప్రపంచంలో సిలువ వేయబడిన ప్రభువును మనం పైకెత్తుతున్నాం.

మరియు మనం చెబుతున్నాం:

ఇదిగో ఆ మనిషి. ఇదిగో మీ దేవుడు. ఇదిగో మీ ఆశ.

మరి ఈ క్షణంలో కూడా — మన ప్రపంచ శిథిలాల క్రింద ఎక్కడో — జీవితం మళ్లీ లేచేందుకు సిద్ధమవుతోంది. ఆమెన్.

ప్రసంగం 2: “ప్రేమ ఎప్పటికీ అంతం కాదు”

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ఒక తండ్రి తన కుమార్తె జన్మించిన ఆ క్షణం గురించి నాకు చెప్పాడు.
మిడ్వైఫ్ అతని చేతుల్లో పెట్టింది — అతను చెప్పినట్లు — “రెండు చేతులంత మనిషి.” చిన్నది. ఎర్రగా. బిడ్డకన్నా ఎక్కువ దుప్పట్లో చుట్టబడినది. అతను వంగి ఆమె తడిచిన నుదిటిపై ముద్దుపెట్టాడు.

అతను అన్నాడు, “ఆ క్షణం నుంచే అన్నీ మారిపోయాయి. నేను ఆమె కోసం భయపడ్డాను. ఆమెను రక్షించాలని అనిపించింది. నేను ఆమెను ప్రేమించాను — అలా ఒక్కసారిగా.”

ఆ ప్రేమ ఆమె నిద్రపోకుండా ఏడ్చిన రాత్రులలో కూడా తగ్గిపోలేదు.
ఆమె హాల్‌లోని తెల్ల గోడపై గీసినప్పుడు కూడా అది మాయ కాలేదు.
పాఠశాలకు రాని రోజు కోసం తండ్రి సంతకం నకిలీ చేసినప్పుడు కూడా అది అంతం కాలేదు.
మొదటి అజాగ్రత్త పార్టీ తర్వాత మెట్లపై వాంతి చేసినప్పుడు కూడా ఆ ప్రేమ పోయిపోలేదు.

ప్రేమ నిలిచింది.

కొన్ని సార్లు గర్వంగా.
కొన్ని సార్లు కోపంగా.
కొన్ని సార్లు అసహాయంగా.
కానీ ఎప్పుడూ అక్కడే ఉంది.

ఇలాంటి ప్రేమ ఎక్కడి నుంచి వస్తుంది?
ఇది కేవలం రసాయనాలా? హార్మోన్లా?
లేదా ఇది మరింత లోతైనదా — దేవుని స్వభావం నుండి
ప్రతిధ్వనించేదేనా?

“దేవుడు ప్రేమయే,” అని అపొస్తలుడు యోహాను వ్రాస్తాడు.

అది నిజమైతే, శుభ శుక్రవారం మనకు ప్రేమ గురించి ఏదో చెప్పాలి.

మొదటి చూపులో మనకు కనిపించేది ప్రేమలా అనిపించదు.
మనకు కనిపించేది ద్రోహం.

ఒక ప్రసంగ సంభాషణలో ఎవరో అడిగారు: “యూదా ఎవరు?”
సమాధానం వచ్చింది: “మీరు మరియు నేను.”

ఎందుకంటే మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ దేవుడు ఎలా పనిచేయాలో అనే
అంచనాలు ఉంటాయి. మనకు దేవుని శక్తి మన షరతులపై కావాలి.
దేవుడు తనను దాచుకున్నప్పుడు, మనం అసహనంగా మారుతాము.

దేవుడు ఎందుకు జోక్యం చేయడు?
యుద్ధాన్ని ఎందుకు ఆపడం లేదు?
క్యాన్సర్‌ను ఎందుకు నయం చేయడం లేదు?

తల్లులు ఎందుకు తమ పిల్లలను సమాధి చేయాలి?

“నా దేవా, నీవు మమ్మల్ని ఎందుకు విడిచిపెట్టావు?”

శుభ శుక్రవారం మనకు దేవునిని ప్రశ్నించడానికి అనుమతిస్తుంది.
ఇది మనకు ఆశ్చర్యంగా అనిపించవచ్చు — కానీ ఇది బైబిలు సత్యం.

మనము బాధను వివరించడంలో నైపుణ్యం సంపాదించాము.
తత్త్వవేత్తలు వాదనలు నిర్మిస్తారు: “స్వేచ్ఛా చిత్తం.” “మానవ బాధ్యత.” “పెద్ద మేలు.”
కానీ కొన్నిసార్లు వివరణలు సాకులుగా మారిపోతాయి.

శుభ శుక్రవారం మన తెలివితేటలను మౌనంలోకి నెడుతుంది.
ఇది మనలను ముడి వాస్తవం ముందు నిలబెడుతుంది.

యుద్ధం సరిహద్దులను దాటి సాగుతుంది.
కత్తులను సైబర్ దాడులు భర్తీ చేశాయి.
21వ శతాబ్దంలో నగరాలు కాలిపోతున్నాయి — ప్రాచీన కాలంలోలా.

జమాల్ సైనికుడిగా మారకుండా ఉండటానికి సిరియా నుండి పారిపోయాడు. బాంబులతో ధ్వంసమైన వీధుల్లో ఫుట్‌బాల్ ఆటలను, బంధువుల సమాధులను వదిలి వెళ్లాడు.

హలీమా సోమాలియా నుండి పారిపోయింది; ఆమె కాళ రాత్రులు

ఇప్పటికీ అరుపులతో వెంటాడబడుతున్నాయి.

యుద్ధం ఇళ్లను నాశనం చేస్తుంది.
కానీ మరింత లోతుగా — అది ఆత్మలను కూడా నాశనం చేస్తుంది.

మనము ఎందుకు శాంతిలో జీవించలేము?

బైబిలు చెబుతుంది — మనం మరొక దానికి సృష్టించబడ్డాము.

ఆదిలో, దేవుడు సంబంధాన్ని కోరుకున్నాడు.
భూమిని ప్రేమగా తన ఒడిలో పట్టుకున్న తల్లిలా, దేవుడు ప్రేమతో

సృష్టించాడు — అధికారం కోసం కాదు, ఆధిపత్యం కోసం కాదు.
ఏ జాతి మరొక జాతికన్నా ఎక్కువ ప్రియమైనది కాదు.
ఏ వంశం మరొకదానికన్నా ఎక్కువ విలువైనది కాదు.

మనము భూమిని పంచుకోవడానికి పుట్టాము.
మనము ప్రేమను పంచుకోవడానికి పుట్టాము.

అయితే చరిత్ర వేరే కథ చెబుతుంది.

పిలాతు అడుగుతాడు: “సత్యం అంటే ఏమిటి?”

ఈ అపోహల కాలంలో మనమూ అదే ప్రశ్న అడుగుతున్నాము. ఎన్నో స్వరాలు. ఎన్నో కథనాలు. ఎవరు సరైనవారు?

సిలువ లోతైన సత్యాన్ని వెల్లడిస్తుంది.

సత్యం ఒక నినాదం కాదు.
సత్యం ఒక వ్యక్తి.

“నేనే మార్గము, సత్యము, జీవము.”

పిలాతు ముందు యేసు మౌనంగా నిలబడ్డాడు. గవర్నరు తన నిర్ణయం తన హృదయాన్ని బయటపెడుతుందని అర్థం చేసుకోలేదు.

ఈ శ్రమల ఘట్టం లో ప్రతి పాత్ర సత్యం యొక్క ఒక భాగాన్ని

మాట్లాడుతుంది.
కయఫా తెలియకుండానే ప్రవచిస్తుంది.
పేతురు భయంతో నిరాకరిస్తాడు.
పిలాతు సందేహిస్తాడు.

సిలువపై ఉన్న శాసనం ఉద్దేశించిన దానికంటే ఎక్కువ ప్రకటిస్తుంది:
“రాజు.”
హేళన కూడా ప్రకటనగా మారుతుంది.

పౌలు చెబుతున్నట్లు, మనము ఇప్పుడు కేవలం ముక్కలుగా మాత్రమే చూస్తున్నాము — అద్దంలో కనిపించే అస్పష్ట ప్రతిబింబంలా.

మొత్తం చిత్రాన్ని మనము చూడలేము.

మనము ధ్వంసమైన నగరాలను చూస్తాము.
విభజించబడిన కుటుంబాలను చూస్తాము.
ప్రేమలో మన స్వంత వైఫల్యాలను చూస్తాము.

దేవుడు తంతులను ఎలా పట్టుకున్నాడో మనము చూడలేము.

కానీ మనము ఇది వింటాము:

ప్రేమ సహనముగలది.
ప్రేమ దయగలది.
ప్రేమ దోషాలను లెక్క పెట్టదు.
ప్రేమ అన్నిటిని భరిస్తుంది.
ప్రేమ అన్నిటిని ఆశిస్తుంది.
ప్రేమ అన్నిటిని సహిస్తుంది.
ప్రేమ ఎప్పటికీ అంతం కాదు.

ట్యాంకులు మరియు డ్రోన్ల ప్రపంచంలో ఇది అమాయకత్వంలా అనిపించవచ్చు.

అవును — కావచ్చు.

కానీ ఈ నమ్మకం లేకపోతే, నిరాశ మనలను పూర్తిగా మింగేస్తుంది.

శుభ శుక్రవారం అమాయకత్వం కాదు.
ఇది నేరుగా ఈస్టర్‌కు దూకదు.
ఇది సిలువ వద్దే నిలుస్తుంది.
బాధను తక్కువగా చూపదు.

కానీ ఇది ఒక విప్లవాత్మకమైన వాదనను నిలబెడుతుంది:

దేవుని ప్రేమ నిలుస్తుంది — ఇక్కడ కూడా.

కుమార్తె ఇల్లు విడిచి వెళ్లినప్పుడు కూడా.
ఆమె తప్పులు చేసినప్పుడు కూడా.
మానవజాతి సృష్టి గోడలపై గీతలు వేసినప్పుడు కూడా.

ప్రేమ నిలుస్తుంది.

యేసు సిలువపై వేలాడుతున్నప్పుడు, దేవుడు వెనక్కి తగ్గలేదు.
దేవుడు తన లోతైన స్వరూపాన్ని వెల్లడించాడు.

మనము ఆయన సమీపాన్ని భరించగలిగేలా ఆయన తన మహిమను దాచుకున్నాడు. ఆయన తనను ఆది శక్తిగా వెల్లడించి ఉంటే, మనము కూలిపోయేవాళ్లము. కానీ ఆయన గాయపడిన ప్రేమలో తనను వెల్లడించాడు.

దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు?

సిలువపై.

ఇది ఒక వివరణ కాదు.
ఇది ఒక సమాధానం.

తరువాత మనము సిలువ దగ్గరకు వచ్చి, "నా దేవా," అని మృదువుగా పలికినప్పుడు — అది ఆరోపణ కావచ్చు. అది ఆకాంక్ష కావచ్చు. అది సమర్పణ కావచ్చు.

కానీ అది సంబంధం.

విశ్వాసం తన లోతైన స్థాయిలో ప్రకటనలను అంగీకరించడం కాదు. అది ఒక వ్యక్తిని విశ్వసించడం.

ఈ రోజు ఆ వ్యక్తి మన ముందున్నాడు.

కొట్టబడ్డాడు.
రక్తమోడుతున్నాడు.
ప్రేమిస్తున్నాడు.

ఆ ప్రేమ కారణంగా — ముక్కల మధ్యలోనూ, శిధిలాల మధ్యలోనూ — మనము ధైర్యంగా నమ్ముతున్నాము:

ప్రేమ హింసకన్నా గొప్పది.
ప్రేమ ద్వేషంకన్నా గొప్పది.
ప్రేమ మరణంకన్నా గొప్పది.

ప్రారంభంలో నేను చెప్పిన ఆ తండ్రి ఇంకొక విషయం కూడా చెప్పాడు. అతని కుమార్తె తన సొంత అపార్ట్‌మెంట్‌కు వెళ్లినప్పుడు, అతను ఆమె మంచాన్ని అమర్చడానికి సహాయం చేశాడు. ఇంటికి ఒంటరిగా వెళ్తూ

అతను గ్రహించాడు: "ఇప్పుడు ఆమె తన జీవితాన్ని తానే జీవిస్తుంది. ప్రతి ప్రమాదం నుండి నేను ఆమెను కాపాడలేను."

కానీ అతని ప్రేమ అంతం కాలేదు.

అది రూపం మార్చుకుంది.

అది ప్రార్థనగా మారింది.
అది ఆశగా మారింది.

బహుశా దేవుడు మనలను ప్రేమించే విధానం కూడా అలాంటిదే.

ఆయన బలవంతం చేయడు.
ఆయన ఒత్తిడి చేయడు.
మనము దాన్ని దుర్వినియోగం చేసినప్పటికీ — ఆయన స్వేచ్ఛను అనుమతిస్తాడు.

మనం ప్రేమనే సిలువ వేస్తున్నప్పటికీ —

ప్రేమ నిలుస్తుంది.

అందుకే మనము ఈ రోజు ఈ స్థలం నుండి నిశ్శబ్దంగా వెళ్తాము — నిరాశతో కాదు.

ఎందుకంటే సిలువ నిలుస్తుంది.

ప్రశ్నగా.
మరియు సమాధానంగా. ప్రేమ ఎప్పటికీ అంతం కాదు. ఆమేన్.

- **Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah**